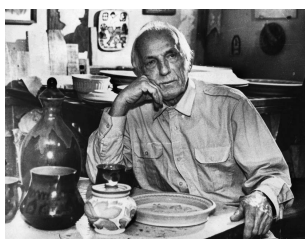

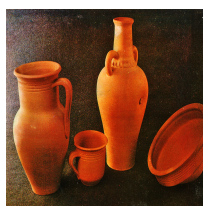
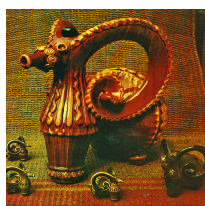
В. Ю. Могилевський

Денисенко Михайло Іванович

ДЕНИСЕНКО Михайло Іванович (03(16). 12. 1917, ст. Слюдянка, нині Іркут. обл., РФ – 07. 12. 2000, м. Васильків Київ. обл.) – майстер художньої кераміки. Батько [Сергія](#), дід [Івана Денисенків](#). Заслужений діяч мистецтв України (1995). Золота (1961), срібні (1962, 1968) та бронз. (1965) медалі ВДНГ СРСР. Премія ім. К. Білокур (1998). Член НСХУ (1962). Закін. Київ. худож. технікум (1934; викл. [І. Їжакевич](#), [Г. Пивоваров](#), [К. Трохименко](#), [І. Хворостецький](#)), Харків. художнє училище (1941; викл. А. Блох, [Й. Дайц](#), [М. Дерегус](#), [В. Касіян](#)). 1942–44 перебував у концтаборі (Німеччина). Згодом працював плакатистом у рад. військ. комендатурах кількох нім. міст. 1946–49 – скульптор-кераміст і художник на підприємствах керам. галузі Чернігівщини. 1949–82 – гол. художник Васильків. майолік. заводу (Київ. обл.). Учасник респ., всесоюз. і зарубіж. мистецьких виставок від 1950. Персон. – у Києві (1978), Чернігові (1984). У творчості Д. тяжів до укр. фольклор. тематики, розвивав традиції нар. гончар. кераміки і майолік. декор. пластики. Вироби зберігаються у МУНДМ, Одес., Сум., Харків., Херсон., Черніг., Горлів. (Донец. обл.), Дніпроп., Запоріз. ХМ, Терноп., Вінн., Красногр. (Харків. обл.) краєзнав. музеях, Черніг., Яготин. (Київ. обл.) істор. музеях, Канів. музеї нар. декор. мистецтва (Черкас. обл.), Нац. історико-етногр. заповіднику «Переяслав» (м. Переяслав-Хмельницький Київ. обл.), музеях РФ.

Фотоілюстрації

Основні твори

декор. тарелі – «Б. Хмельницький» (1949), «До 100-річчя від дня народження І. Франка» (1956), «До 100-річчя від дня смерті Т. Шевченка» (1961), «Караюсь, мучусь, але не каюсь!», «І мене там мати повила» (обидві – 1964), «Там дівчина воду брала» (1971), «З життя козацтва» (1986), «Птахи» (1992); композиції – «Т. Шевченко на засланні», «Кобзар» (обидві – 1964), «Гомоніла Україна» (1986); набори посуду – «Вечірній», «Засвіт встали козаченьки», «Гончарний», «Київський» (усі – 1970), «Васильківський» (1972), «Слава Києву» (1974), «Кутя» (1988), «Птахи» (1990), «Хороші друзі у мене» (1993).

Рекомендована література

1. Данченко Л. Кераміка Михайла Денисенка // Україна. 1978. № 36;
2. Придатко Т. Мастер украинской майолики // Декор. искусство СССР. 1979. № 4;
3. Михайло Іванович Денисенко. Григорій Павлович Денисенко. Кераміка, живопис: Каталог виставки. Чг., 1985;
4. Денисенко Михайло. Кераміка: Каталог виставки творів. К., 1989;
5. Щербак В. Талант сказав слово і в кераміці // Нар. мистецтво. 1999. № 1–2;
6. Олійник Н. Михайло Денисенко: [Некролог] // Укр. керамол. журн. 2001. № 1.

Бібліографічний опис:

Денисенко Михайло Іванович / В. Ю. Могилевський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21633>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).